

Prof. Franciszek Połomski urodził się w 1934 r. Wodzisławiu Śląskim. W 1948 r. ukończył Szkołę Powszechną w Czyżowicach, po czym rozpoczął naukę w nowo utworzonym Liceum Ogólnokształcącym w Wodzisławiu Śląskim, w którym po 4 latach nauki złożył egzamin maturalny.

Franciszek Połomski chciał zostać prawnikiem, najchętniej sędzią. Wodzisławianie wybierali Kraków i cieszący się ogromną renomą Uniwersytet Jagielloński. Tymczasem – za namową starszego kolegi, późniejszego sędziego NSA Rudolfa Klyszcza – Franciszek Połomski wybrał Wrocław.

W czasie studiów osiągał bardzo dobre wyniki, został wyróżniony stypendium Rady Państwa (jako jeden z dwóch studentów uczelni!) i stanowiskiem zastępcy asystenta już na czwartym roku studiów, w katedrze prof. Seweryna Wystoucha, który spowodował zmianę planów życiowych Połomskiego.

Miałem już w ręku nakaz pracy do Sądu Wojewódzkiego w Katowicach ale profesor spowodował cofnięcie i zatrudnienie mnie na pełnym etacie asystenckim w Katedrze Historii Państwa i Prawa Polskiego na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego... I tak się zaczęło. - wspomina początki swojej kariery naukowej prof. Połomski,

W pamięci profesora pozostała rozmowa z prof. Wystouchem, który odwołując się do kariery sądowej mówił: *Tu, we Wrocławiu będziesz mógł pod moim kierunkiem dla Śląska więcej zrobić niż w sądzie w Katowicach.*

Tu będziesz wydobywał prawdę o Śląsku i Ślązakach, a tam będziesz ich wsadzał do więzienia. I zostałem. Nie żałuję tego wyboru, choć był to wybór na całe życie. - wspomina dalej prof. Połomski.

Pracę magisterską poświęcił *Ustawie o zagrodzie dziedzicznej na prawodawstwie III Rzeszy (1933-1939)*, doktorat poświęcił ochronie polskiej mniejszości w okresie międzywojennym na Śląsku Opolskim i uwieńczył pracą *Niemiecki Urząd do Spraw Mniejszości 1922-1937*. Rozprawę opublikowano w 1962r. Wydawnictwo Ossolineum. W 1969r. otrzymał habilitację. Obie prace – doktorska i habilitacyjna – zostały wyróżnione i nagrodzone.

Po śmierci prof. Seweryna Wystoucha (zm. w 1968r.) Połomski otrzymał tytuł docenta i w 1970r. objął kierownictwo Katedry/Zakładu Historii Państwa i Prawa Polskiego Uniwersytetu Wrocławskiego.

Funkcję jej szefa sprawował aż do przejścia na emeryturę w 2005r.

W 1973r. otrzymał prestiżowe stypendium Alexandra v. Humboldta, które umożliwiło mu dwuletnie studia za granicą. Na awans profesorski przyszło mu czekać do 1990r.

Na macierzystej uczelni pełnił kilka ważnych funkcji, m.in. Prodziekana Wydziału Prawa i Administracji, prorektora uniwersytetu – dwukrotnie (z wyboru), delegata do Senatu akademickiego i przewodniczącego jego komisji.

W 1980r. Zaangażował się w dolnośląską Solidarność. To wyjaśnia – mimo potężnego dorobku naukowego – późny tytuł profesorski. Z ramienia Unii Demokratycznej, której był współzałożycielem, został w 1991r. Senatorem RP II kadencji. Uczestniczył w organizowaniu się dolnośląskiego samorządu terytorialnego, był radnym Sejmiku Województwa Dolnośląskiego – przewodniczącym Komisji Spraw Zagranicznych. Profesor jest członkiem towarzystw społecznych i naukowych, m.in. Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego. Jego zasługi uhonorowano m.in. Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżami Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, a ostatnio Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zgoda Pana profesora na przyjęcie tytułu honorowego obywatela gminy Gorzyce – jest wyróżnieniem, honorem i zaszczytem.

Nota biograficzna Profesora znalazła się obok noty doc. Jana Pipreka z Gorzyckich (znakomitego germanisty) w monumentalnej *Encyklopedii Wrocławia*.

Dodać należy, że profesor Połomski nigdy nie zapomniał o swoich korzeniach. Jeden z artykułów opublikowanych w *Studiach Śląskich* poświęcił wspomnieniom starego westfaloka – Podeszwy z Gorzyc, gości też często w rodzinnych Czyżowicach.

Stanowi też w roku srebrnego jubileuszu samorządu gminnego nasz głęboki ukłon w stronę Ludzi, którzy pracowali dla naszej ojczyzny, mając silny kręgosłup moralny – byli w stanie położyć na szali karierę naukową, włączyli się czynnie w walkę o wolną Polskę, a potem w proces budowy samorządu terytorialnego. Taką osobą jest niewątpliwie Pan Profesor.

Wniosek o nadanie tytułu popierają:

Stowarzyszenie Aktywności Lokalnej „Perspektywa” z Czyżowic
Rada Sołecka w Czyżowicach
Przedszkole im. Chatka Małolatka
Szkoła Podstawowa im. Wincentego Woźniaka
Gimnazjum im. ks. dr Gustawa Klapucha
Chór „Moniuszko”
Wiejski Dom Kultury
Ochotnicza Straż Pożarna
Koło Gospodyń Wiejskich
Koło Emerytów i Rencistów
Radni sołectwa Czyżowice